

sager. Jeg vil bede dem, som har med Dyrkning af disse Ting at gøre, være forvissede om, at det kun er en midlertidig Foranstaltning, der her er Tale om. Hvor længe den vil komme til at gælde, tør man ikke udtale sig om; ingen er i Stånd til at spaa, hvor længe den økonomiske Krise, som gaar hen over Europa, vil vare. Men der er ingen Tvivl om, at det Flertal, der sidder i denne Sal, naar en Gang disse Love ikke mere er nødvendige, hurtigst muligt vil ophæve disse Toldforhøjelser. Derfor vil jeg sige til dem, der beskæftiger sig med Dyrkning af disse Varer: Til den Tid ønsker vi ikke at staa overfor et Krav om, at disse Satsler skal bevares, thi nu har man indrettet sig derefter. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at man byggede Drivhuse for at drive Planterne frem. I saa Fald maa man vide, at man gør det fuldstændig paa egen Risiko, saaledes at forstaa, at man nu er advaret mod at tro, at det er Foranstaltninger, man kan bygge paa for lang Tid.

Lovforslaget om Oprettelsen af en Valutacentral indtager en Særstilling, idet det er et Forslag, der ikke i sig selv gaar ud paa direkte økonomiske Ydelser, men gaar ud paa at regulere den Handel, der har været med Spekulationsobjekter baade af den ene og den anden Art. Vi har tidligere her i Landet haft, jeg tror hele 3 Valutakommissioner, der har arbejdet paa at finde Midler til at hemme Spekulation og hemme det Luksusforbrug, der har været saa overhaandtagende stort i de senere Aar. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at der er en Forskel paa dette Lovforslag og tidligere foreliggende, idet det ikke er Tanken, at denne Valutacentral skal omfatte Varer, men derimod kun Spekulation i den rene Valuta, Kapitalflugt og den Slags Ting, Folk kan indføre, hvad de vil, handle, som de vilde have handlet i normale Tider. Hvis det drejer sig om de Ting, der er Luksus, rammes de af Luksuslovene, men selve Statsmagten vil ikke gribe ind her, vil ikke paa nogen Maade sige: *Det* maa De købe, *det* ikke.

Det er dette Skel mellem Varehandel og de mere direkte Spekulationsarter som Valutaspekulation, Kapitalflugt og lignende, som har gjort dette Forslag antageligt for Venstre. Vi gaar med til det i den Formening, at der i den senere Tid har været en hel Del illegitim Spekulation, som det vil have stor Betydning at faa hemmet eller i hvert Fald ført Kontrol med, saaledes at man har Haand i Hanke dermed, hvis der skulde

vises sig overhaandtagende Spekulation paa disse Omraader.

Det vigtigste af Lovforslagene er dog Forslaget om Valutaydelse til Staten. Det fremtræder her i en noget anden Skikkelse end den, i hvilken det forelaa i Guld-toldudvalget. Der blev, da det blev fremlagt i Udvalget, som de ærede Udvalgsmedlemmer vil erindre, fra Venstres Side gjort opmærksom paa, at denne 3 pCts Afgift over det hele virkede noget stift, og at man kunde tænke sig en Graduering, saaledes at de mindre Indkomster slap noget billigere og de højere Indkomster kom til at give noget mere. Dette har den højtærede Minister imødekommet, saaledes at de helt smaa Indkomster slipper fri, nemlig de Indtægter, der er saa smaa, at Afgiften, selv om den løber i 3 Aar, ikke vil udgøre saa meget, at vedkommende kan faa en Obligation paa 50 Kr. for den. Man har ment, at disse ganske smaa Bidrag vilde kræve saa forholdsvis store Administrationsomkostninger, at man hellere maatte slette dem. Den foretagne Ændring har altsaa en dobbelt Virkning, idet det dels bringer en Lettelse for de smaa Indkomster og dels en Lettelse med Hensyn til Lovens Administration.

For at indvinde, hvad der paa den Maade tabes, er der foreslaaet en Skala som den foreliggende. Naar jeg kan fatte mig saa kort, som jeg gør det, er det under Henvielse til, at de højtærede Ministre lige har forelagt Forslagene, saa det vil være ærede Medlemmer i frisk Minde, hvad der er blevet sagt. Jeg anser denne Skala for at være en meget betydelig Forbedring. Selvfølgelig er det ogsaa et Moment, der ansporer til at spare, at man har forhøjet Renten fra 4 til 4½ pCt., ligesom det, at Amortisationstiden er sat ned fra 30 Aar til 20 Aar, maa anses som en Fordel.

Dette Forslag er efter min Mening Kærnepunktet i den Række Forlag, som kan benævnes Afgiftslove, idet det efter min Formening tager mere direkte Retning efter det, som alle ønsker at opnaa. Det, vi alle ønsker at naa, er en Indskrænkning af Forbruget, idet vor Handelsbalance viser, at vort Forbrug stadig er større end vor Produktion, for at bruge disse ganske korte Udtryk. Naar det er Tilfældet, og det ikke har været muligt ved Ord at faa Folk til at tage Hensyn dertil, saa maa man skride til Handling, og denne Handling er ogsaa antydet i de Forlag, som foreligger fra de andre Par-